

Met EZV naar Norway !!! Oftewel, de Egleghemse Zeevissers gaan naar Noorwegen...

Goe plan !

“Wat gaan we in 2020 doen ? Want dan bestaan we 45 jaar ?”

En het was op dat moment dat Frans mij aansprak en me zei : “Ronny, als jij me wil helpen, dan wil ik gerust initiatief nemen om een nieuwe visreis uit te werken ! Maar deze keer laten we dan een groot deel van de organisatie over aan de kundige leiding van het Cordes Team... “. We hebben immers al meerdere malen van hun reisaanbod gebruik gemaakt.

Zo gezegd, zo gedaan...

Dus begin 2017 werden er al concrete plannen gemaakt om pas in 2020 naar het hoge Noorden te reizen. Meer bepaald viel ons oog op Nappstraumen, Noorwegen.

Al vlug bleek dat de interesse zéér groot was om samen met ons af te reizen naar Noorwegen. In een mum van tijd waren de 20 beschikbare plaatsen volzet. Al een geluk dat we reeds 3 jaar van te voren met onze plannen gestart waren. Anders waren we er nooit in geslaagd om 20 vissers te huisvesten op één en dezelfde locatie, verdeeld over 5 visserhuisjes en beschikkend over 5 motorjachten, die ons veilig en snel tot op de beste visstekken moeten brengen.

Elk nadeel heb zo ze voordeel...

Als je zo meer dan 3 jaar op voorhand start met het plannen van een visreis, dan heeft dat wellicht als nadeel, dat je tientallen keren dezelfde vragen moet beantwoorden, dat er geruime tijd moet worden afgeteld, en dat iedereen al vrij vroeg op hete kolen zit om te kunnen vertrekken...

Om dit laatste te bewerkstelligen, werd aangevangen met de organisatie van een eerste meeting, om iedereen te informeren over onze plannen.

In de maanden die daarop volgden, werden er nog een aantal info-avonden georganiseerd, meer bepaald met betrekking tot de materialen. Zo kwam begin 2019, Raffie en Linda persoonlijk ons van alle mogelijke informatie voorzien. Ze schreven er weliswaar een hele handleiding over. Dit werd zéér gewaardeerd door alle betrokkenen !

Aan materiaal geen gebrek...

Naderhand zijn we van harte verwelkomd in de plaatselijke hengelsportwinkel, zijnde Robbyfish, die elke deelnemer aan deze visreis voorzag van een leuke kortingsbon. Waarvoor onze oprechte dank !

Het is namelijk zo dat zo een visreis best wel wat centjes kost... Ook al doet het Cordes team er alles aan om het de deelnemers zo comfortabel mogelijk te maken en de reis zo budgetvriendelijk aan te bieden, eens je gaat boeken, kom je al gauw aan een paar duizend euro, om een top vakantie te beleven.

En naar mijn persoonlijke mening, merk ik dat onze plaatselijke zeehengelaars jaar na jaar meer te vinden zijn voor een jaarlijkse buitenlandse trip, waar ze een grotere vangstkans hebben op een mooie vis en bijhorende foto, dan meerdere trips hier op locale bodem, waar geringe vangsten, en bijhorende vangstbeperkingen vaak de plak zwaaien.

Donderslag bij heldere hemel...

Nadat elk van ons begin dit jaar al voor een groot deel de belangrijkste aankopen had verricht...

En nadat ieder van ons al meerdere nachten had gedroomd van Mega-vangsten...

Sloeg plots de bom in !!! Heel de wereld werd geteisterd door het Corona-virus !!!

Niemand had hier ooit van gehoord, maar bijna elk Europees land sloot onmiddellijk zijn grenzen. Zo ook Noorwegen... Wat nu ??? De eerstvolgende dagen werd er gechat, gemaïld, gebeld en gezeurd dat het een lieve lust was... Telkens kwam er maar één vraag naar boven... Gaat onze reis kunnen doorgaan ? Niemand wist het antwoord... Bang afwachten dus...

Licht aan het einde van de tunnel...

Eindelijk kwam eind augustus het verlossende bericht... , yes we mogen vertrekken

Radio Lofoten is geboren en zal dagelijks uitzenden van in napstraumen, dus jullie lezen hier onder de avonturen door de ogen van onze plaatselijke reporter.

God kveld kjaere lyttere !

Dit maar om jullie hartelijk welkom te heten bij de opstart van Radio Lofoten !

Het is met enige vertraging, voornamelijk omwille van de slechte weersomstandigheden, maar het is uiteindelijk gelukt.

Radio Lofoten is in de ether !!!

Dag 1 – Leest - Kiel

5u, de wekker loopt af, en in één wip spring ik uit bed. Als één brok energie, een vat vol adrenaline, stap ik in de douche. 'T is zover, 3 jaar op gewacht en hier is ie dan, de dag van vertrek !

Met een grote kreet "Nappstraumen here we come", duikel ik in mijn onderbroek...Nooit was ik zo snel klaar...

Al zingend loop ik de trap af... Inmiddels is iedereen wakker en aan de Hristo zijne snuit, zie ik dat hij ondertussen wel weet wat er aan de hand is, onze pappie gaat op viscongé en hij mag nie mee, olé olé !

Vlug mijn schoofzakske voor nen dag of 3 maken en ondertussen al zelf een sandwichke naar binnen werken.

Vlug vlug, want sebiet staan Tim en Marc hier...

Camionette laden, eten uit de koelkast en mooi stockeren in de frigoboxen, nog even de checklist aflopen en hoppa, klaar is Kees. Op weg naar Kiel. Good old Bokske (voor zij die hem kennen) zou gezegd hebben "Staart omhoog en de wei rond..." !

650 km's malen, das een uurtje of 5, ietsje langer misschien, maar op een zondag gaat dat snel voorbij.

Niettegenstaande we nog drie en een halve dag onderweg zullen zijn, zijn we op de ring in Antwerpen al onze eerste heilbot aan't vangen... En 't is nen dikke zelle !

Rond 15u, na een tweetal tussenstops... aangekomen in Kiel. First Target hit ! De ferrie bereikt op aangewezen uur. Eerst een goeie daad van barmhartigheid gedaan, nl de dorstigen gelaafd en dan richting terminal. Vrijwel onmiddellijk konden we inschepen en op zoek naar onze kajuit. Door de corona, was er weinig volk op de boot. Dus nergens aanschuiven, ook niet voor een pintje... De bar bleef gesloten, maar dat vonden we niet erg... Lekker eten en nadien goed slapen was de boodschap. En zo geschiedde...

Dag 2 - Kiel – Göteborg – Steinkjer

Na een echte ramp van een nacht (geen oog dicht gedaan door zuurstofgebrek in de kleine kajuit), kon een stevig ontbijt al veel goedmaken. Even later aankomst in Göteborg. Onder een lekker zonnetje werd koers gezet richting Oslo. Na een goeie 2 uur bereikten we de Noorse grens en bijhorende douanecontrole.

Zoals we bij EZV gewend zijn, is steeds alles in orde en mede dankzij de perfect ingevulde en voorbereide documenten door Cordes Travel, hadden we niet veel tijd nodig om de douaniers te overtuigen onze rit te mogen verder zetten. Maar toen we de hangar uitreden zagen we het doaniers-koppel lachend het hoofd schudden... De jonge dame begreep niet dat mensen vanuit België kwamen om 3.500km verderop te gaan vissen ???

Haar collega, een vijftiger van het mannelijk geslacht begreep nog veel minder dat wanneer je dit gaat doen met een hoop van 20 venten, je slechts 48 biertjes bij hebt ??? Tja, zal wel aan ons liggen zeker...

Na de middag hebben we dan gegokt en.... verloren !!!

Op een bepaald ogenblik waren er 2 wegen, die samen richting Trondheim gaan. De ene 40km korter dan de andere... We kozen voor de kortste weg. Ware het niet dat er daar wegwerkzaamheden aan de gang zijn. Hierdoor verloren we 4 kostbare uren... Uren die we dan 's avonds moesten goedmaken, door langer te blijven rijden.

Zo gezegd, zo gedaan... Rond een uur of 8 even van de weg om een hapje te eten en zo spoedig mogelijk weer weg om het traject verder te zetten. Doorrijden tot 23u en dan pas op zoek naar een hotelletje... Beste optie !

Eerst dachten we nachtje door te rijden, maar even een uurtje of 5 slapen doet wonderen.

Uiteindelijk dan in Steinkjer onder de lakens gekropen, hier eigenlijk te veel voor betaald, but so what ?

Dag 3 Steinkjer – Vestvagoy (Nappstraumen – Lofoten)

Om 4u uit bed, vlug doucheke nemen, tanden poetsen en even later verzamelen aan de camionette. Iedereen op tijd paraat en koers richting Bodo. Om 15u worden we daar verwacht om onze volgende ferry te nemen naar de Lofoten.

Ik merk al direct aan de fratsen, grappen en grollen dat we alle 3 deugd hebben gehad van onze nachtrust. De moed zit erin !

Zodra de eerste koffiemaadame haar boetiekske had geopend, reden we even van de snelweg om een kop koffie te gaan drinken. Amaai, dat heeft gesmaakt !
Ondertussen even de benen strekken en is rond de camionette lopen, terwijl Tim zijn "saffie" rookt...

En opnieuw kilometers malen...

Het laatste stuk is ronduit prachtig !

De eerste Elanden worden gespot, herten bij de vleet, we zagen een hele zwerm kraanvogels die zich aan't verzamelen waren om aan de jaarlijkse trek te beginnen..., verder ontmoetten we ook vossen, een das, enz... Tim moest zelfs uitwijken voor een pad, bijna was 't een "plad"...

En ja hoor, mooi op tijd in Bodo. Nog anderhalf uur wachten en we konden inschepen.

Terwijl we daar stonden te wachten werd ons al één en ander duidelijk. Regen viel met bakken uit de lucht en wind was er in overvloed. Het beloofde een zware overtocht te worden... en zo verliep het ook.

De ferry werd meermaals als een speelbal door de golven weggegooid. Eten en drinken, daar was geen sprake van... Iets op de tafel zetten nog veel minder. Het duurde dan ook niet lang alvorens er zich aan de toiletten een lange rij "kotsers" begon op te bouwen. Niets zo ambetant als moeten wachten om een keertje te kunnen overgeven...

Na een helse overtocht, dan eindelijk kunnen ontschepen op de Lofoten. Hier werden we verwelkomd door een serie kabeljauwen die daar in een drooghok hingen te wachten tot ze zichzelf stokvis mogen noemen.

De laatste 60km werd afgelegd en vrij vlug vonden we ons vakantie huisje.

Hier stond visgids "Calle" ons reeds op te wachten. 3.400 km afgelegd met auto en boot, de ontlading was groot! Twee dingen scheidden ons nu nog van een lekker beddeke... Eerst ne keer stevig eten, want dat hadden we wel verdiend. Ons Nadine haar tomatensoep, met tomatjes uit eigen tuin was verrukkelijk !

En even later heeft Marc ons verwend met spinaziestoemp met spek. Dat kan al tellen, als maaltijd om 23u. En tweede wat nog moest gebeuren... jullie raden het al ? Ne keer een goe kakske leggen...

Dag 4 – Baaldag op de Lofoten

Zoals gepland, zijn we een dag voor de hele groep op locatie.

Niettegenstaande het gisterenavond vrij laat werd, was deze morgen reeds voor dag en dauw iedereen wakker.

Dus besloten we eerst naar de shop te rijden en pas nadien te ontbijten. En ik kan u verzekeren, even gaan shoppen voor 20 mannen, dat is niet zo evident... Ge kunt niet geloven wat ze allemaal bestellen. Je zou denken dat mannen enkel bier bestellen, maar niks is minder waar hoor.

Bij het binnen gaan van de shop was de vraag wie er de kar ging duwen, maar al vlug werd duidelijk dat we met drie goed gevulde karren aan de kassa gingen stranden. Dus we mochten allemaal aan de kar "stoempen".

De kassa dame begon te stralen zodra ze ons zag komen, haren omzet ging vandaag met 300% omhoog.

Onze lotgenoten hadden vandaag een helse tocht van maar liefst 4 vluchten op de agenda staan. En in Zaventem begon het al goed... Bij inchecken was er daar een kiekken met één hersencel (te weinig), die besloot de hele groep te weigeren, want een visreis behoort niet tot de essentiële verplaatsingen.

Opnieuw weeral een geluk dat Cordes Travel ook voor de mannen die vlogen een aparte bundel documenten had klaar gemaakt, zodoende de dame aan de balie kon worden overtuigd onze groep alsnog toegang tot het vliegtuig te verlenen. Ge zult het maar voor hebben...

Rond 22u kregen we dan het verlossende telefoontje van Frans dat de groep geland was in Leknes. Hun 4de vlucht die dag... En een half uurtje later verschenen ze dan op het kamp. Eindelijk !

Na elkaar even begroet te hebben, was't nu aan onze beurt om de benen onder tafel te steken. Een zwarte en witte pens met mosterd en zelfgemaakte appelmoes stond op het menu... Stevige kost !

Na het avondmaal nog vlug even wat materiaal in orde brengen en tijd voor't bedje...

Morgen vissen (hopelijk)...

Dat het daar op de Lofoten de afgelopen dagen veel heeft geregend, dat staat buiten kijf.

Maar waar het veel regent, is er water. En waar er water is..... Kan gevist worden !

Zo ook door onze mannen op de Lofoten...

Dag 5 – Eerste visdag

Eindelijk... 't is zover. We kunnen al even onze borst gaan nat maken.

In de voormiddag eerst meeting met de visgidsen Calle en Johan. Drijfpakken passen, beetje uitleg over hoe je te gedragen op zee (belangrijk) en dan hop naar de boten. Daar een deskundige uitleg over hoe de boot werkt, hoe je moet varen, waar je moet op letten en vooral wat je NIET mag doen.

Tegen twaalf varen we dan buiten, geëscorteerd door de visgidsen. De wind waait uit het Noorden, dus kunnen we perfect vissen onder Nappstraumen, de Zuidelijke kant van het eiland. Als ik daarnet sprak over "onze borst nat maken" dan is dat letterlijk bedoeld. De regen valt hier met bakken uit de lucht. En dat zonder ophouden... Niet te verwonderen dat de oceaan hier achter den hoek ligt...

Op dag één werd er wel een beetje vis gevangen, waaronder enkele mooie gullen, pladijzen en koolvissen.

Maar zoals alle begin, was ook dit begin moeilijk...

De vangst was niet slecht, maar nog niet Lofoten waardig... Maar dat komt nog wel !

Dag 6 – Tweede visdag

Vandaag vroeg uit bed... Ontbijt, spek met eieren, want we moeten sterk staan ! Drijfpak aan, regenjas erover en starten !!!

Ik was droog toen ik onder de douche stapte, en van dan af ben ik niet meer droog geweest. Over dag gaan vissen in de str̄ntregen, 's avonds gaan slapen als een verzopen kieken, en 's nachts natte dromen van de dikke heilbot die ik ga vangen. Dus de hele tijd nat tot op onze "borzie".

Vandaag ging het al een stuk beter. Het weer was even nat..., maar we konden al enkele stekkievissen vinden waar we een visje konden vangen. Als de vis zo maar af en toe eens bijt, dan heb je natuurlijk meer tijd om rond te kijken. Elk half uur verschijnt er wel ergens een regenboog, vaak 2 tegelijk. En de natuur is ronduit prachtig. De Lofoten is één grote rots, de ene naast de andere. Precies het décor van Harry Potter...

En naast een leger meeuwen, een meute aalscholvers, zagen we ook al enkele zee-arenden (visarenden). Gigantische vogels, met een vleugel-spanwijdte van bijna 3 meter. Ze duiken vanop hoogte het water in, waar ze met hun enorme klauwen hun prooi grijpen en er zo mee wegvliegen. Prachtig schouwspel...

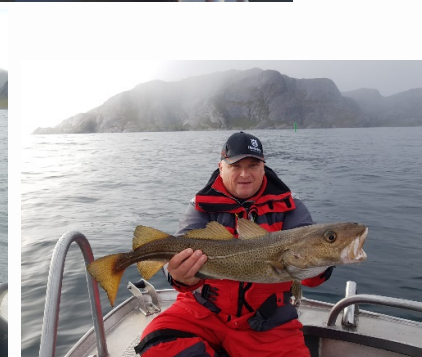
Maar over tot de orde nu ! Vissen is de boodschap...

Hoe langer we vissen, des te mooier worden de gullen en koolvissen... We gaan er op vooruit.

En vooruitgang is goed.

Aan de kant zien we dat ook de andere boten het beter deden dan de dag voordien. En ook aan de fileertafel was meer bedrijvigheid. Vooral door de meeuwen dan. Deze "zeekieken" hebben hun hartje kunnen ophalen. Ze zijn met honderden en terwijl er twee in uw tenen komen pikken, zijn er achter uw rug 4 bezig met uw visfilets te stelen. De leeperds !

Verder leuk om te melden is dat Bart de spits heeft afgebeten. Hij was de eerste die een heilbot kon verschalken. Het was geen mega-vis, maar toch het vernoemen waard. En het leverde enkele leuke plaatjes op ! Hopelijk volgen er nog meer deze week...

Dag 7 – Derde visdag

Nog steeds staan de hemelssluisen wagenwijd open. En er is nog niet veel beterschap te zien...

Maar met wat we gisteren ondervonden, kunnen we vandaag direct aan de slag. Plan loopt als volgt, eerst kleine koolvis vangen tegen de rotswanden. Nadien koers naar een diepte van om en bij de 35 meter. En dan knallen !

De eerste "echte" vissen kwamen aan boord. De mooie rode kelp-gullen van de dag voordien, werden nu mooie groen bruine kabeljauwen. Gemiddeld een kilo of drie vier... Enkele uitschieters van een kilo of zeven met als kers op de taart een kabeljauw van 8,5 kilo. Trotse vanger was Johan... Alweer een mooie foto van een gelukkig man !

Na de middag hebben we dan enkele stekken opgezocht waar er groot verloop was van de bodem. De eerste 2 stekken gaven enkel kleine vis. Maar dan op de derde stek, ons aangewezen door Luc, was het bingo ! Kermis in vol ornaat ! Het water kolkte hier van de koolvis en in een mum van tijd vingen we daar zeker 200 kilo "coalies". Bij elke worp was het prijs... Op het laatste hielden we zelfs een kleine wedstrijd. De eerste die zijn shadje kon ingooien en terug binnendraaien zonder vis, was vrij van de afwas 's avonds. En afwas die is er altijd in ons huisje. Want we zijn hier met vier, en we vissen voor acht, maar we "fretten" voor twaalf. En onze menu's zijn een Michelin ster waardig. Dus als ik thuis kom, dan zal ik de eerste week zeker niet op de weegschaal gaan staan.

Eens de fileerders binnen komen, eten we alvast een soepje om nadien de filets te spoelen, droog te deppen en in te pakken. Zodra we hiermee klaar zijn wordt het hoofdgerecht en de dessert geserveerd. Dit alles overgieten we met een lekker flesje wijn, meer moet dat niet zijn...

Inmiddels is het rond middernacht en tijd dus om weer verder te dromen over de heilbot die ik nog steeds niet heb kunnen vangen...

Dag 8 – Vierde visdag

Voor de verandering... regen, regen en nog eens regen.

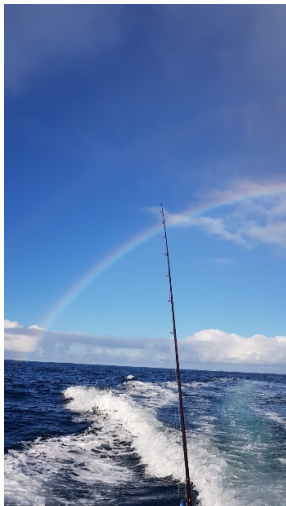
Maar we beginnen te relativëren. Eigenlijk is het weer zo slecht nog niet. Het heeft tot nog toe uiteindelijk maar 1 keer geregend. Weliswaar van woensdag tot woensdag, maar 1 keer regen is toch zo slecht nog niet hé.

We zakken af naar resp. 40m, 35m, 30m en zelfs nog minder. De vis doet het niet. Tegen 2u in de namiddag horen we dat ook op de andere boten de vangsten tegenvallen. Zelfs op de stek waar we gisteren koolvissen konden meppen, gaf nu niemand thuis. Vreemd. Uiteindelijk besluiten we om ons geluk aan de Zuidzijde van het eiland te proberen. Na anderhalf uur varen komen we daar ter plekke aan. Het leek wel of we in de hel terecht kwamen. We werden verwelkomd door golven van dik 5 meter en meer. . We waren daar met een viertal boten en hoewel we slechts enkele tientallen meter van elkaar verwijderd lagen, zagen we elkaar meer niet dan wel... Onze Luc, die had dit nog nooit meegemaakt. Hij gaat hier nog vele jaren over napraten. En Johan... die kreeg de vaar-microbe steeds meer te pakken.

Maar ook hier was de vis niet op appel.

Dus het zou een rustige avond worden vandaag... Beetje aperitieven, beetje kokerellen, beetje eten, doucheke en dodo doen. Beetje opwarmen onder de lakens.

Bij het slapen gaan werden we plots door Marc terug geroepen. Hij verzocht ons om nog even op het terras te komen. Ware het niet dat we het Noorderlicht konden zien. Een schouwspel van groen licht dat tijdens de nacht de hele hemel opklaart. Alsof een dancing met zware lasers de hemel kleurt, maar dan tientallen keer mooier, sterker en prachtiger... Het is een belevenis die elkeen eens zou moeten kunnen aanschouwen. Prachtig !!!

Dag 9 – Vandaag met de visgids op pad

Naar aanleiding van een afzwakkende wind in de namiddag, besloten Calle en zijn compaan om pas op de middag uit te varen naar de door hen gekende stekken. Wij zouden dan met 5 boten volgen en hun instructies ter plaatse nauwlettend opvolgen.

Maar zoals het een gedreven visser betaamd, was in ons huisje niemand bereid om tot de middag op het droge te blijven. Dus gingen wij reeds rond halftien het water op. Tegen de middag zouden we dan inpikken aan de meute boten, zodra die ons passeerden. We besloten ons geluk even te proberen in de zg "Schollenbaai".

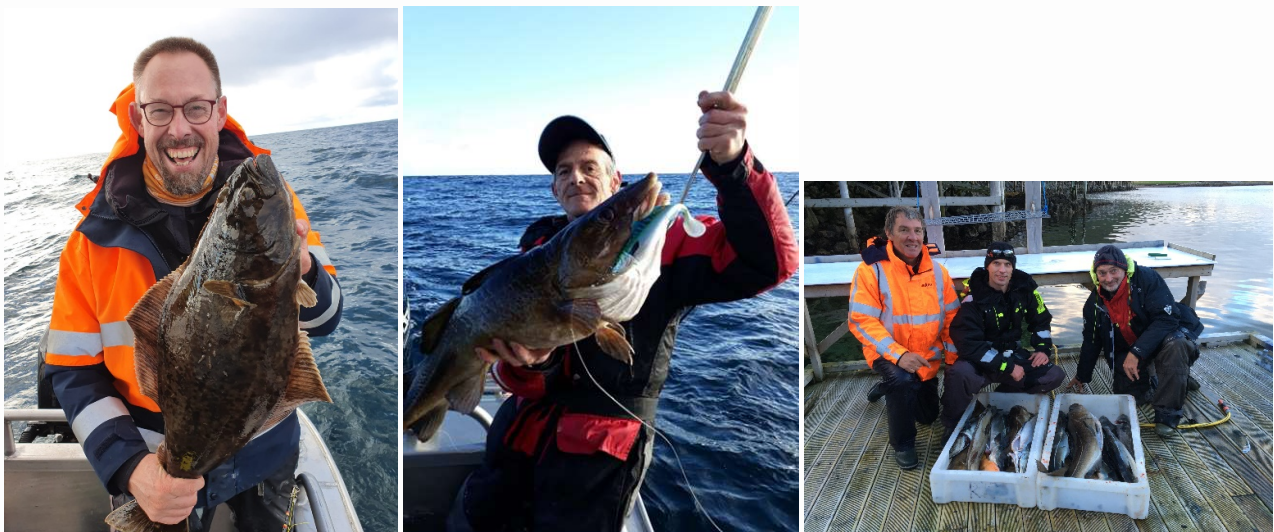
Weliswaar zonder veel succes. Buiten enkele ondermaatse gulletjes en koolvissen (die perfect konden dienen als aasvis), was het niet veel soeps. De grote schollen bleven afwezig.

Het kan best dat de pladijs onlangs werd verkozen tot vis van het jaar. Maar in de Schollenbaai weten ze dat nog niet hoor...

Net na twaalfen zagen we dan een Armada met liefst 7 boten passeren. Dus binnendraaien, motor in vitsesse en koers richting de gekende visstekken. Calle dropte ons na een halfuurtje varen op een plateau die opliep van 30m tot 9m. Hier zouden we mooie vissen kunnen vangen.

Na een uurtje of twee, heb ik (op vraag van een vissende college) dan de Calle om betere assistentie gevraagd, wat hij ook onmiddellijk deed. De boten werden op sleeptouw genomen en direct volgden er aanbeten van grotere kabeljauwen. Ronny Korsten wist een heilbot te vangen. En onze boot vond opnieuw een wolk aan mooie koolvissen, waaronder ook grote gullen joegen. Spectakel verzekerd !

Het was al na zessen, toen we besloten om binnen te varen. We hadden enkele koolvissen en kabeljauwen mee om te fileren. Een vijf à zes per soort. Hiermee hadden we al werk genoeg. Want het zou vlug donker zijn. En het belofde een korte nacht te worden want morgen zouden we al voor dag en dauw het water op gaan.

Dag 10 – Het magisch moment

Vanmorgen liefst om 4.30u uit bed. Geen tijd voor spek met eieren. Het zal een sneetje salami of een veeg choco worden. We worden om kwart voor zes op de boot verwacht. Calle wil om 6u varen. Kwestie van op de goeie moment op de goeie stek te zijn.

Na anderhalf uur varen, op een stek aangekomen waar we koolvisjes moeten vangen.

Kwartiertje later krijgen we dan de instructies waar we de dikke vis kunnen vinden. Maar opnieuw beantwoorden de beviste stekken niet aan de verwachtingen. Met onze boot opteren we dan onze eigen weg te gaan... We blijven in de buurt, maar vertrouwen meer op de apparatuur dan op de visgids. En Bingo !

Bij een drift korter onder de kant, staan we al snel alle vier met een kromme hengel...

En het blijft maar doorgaan. Kabeljauw, lom, koolvis, pollack, ze blijven de hengel maar kromtrekken. De ene vis na de andere komt boven...

En dan... dan is daar dat ene magische moment. Daar waar we het allemaal voor doen...

Voor de duizendste maal, misschien wel de tweeduizendste maal, of wellicht nog meer deze week, gooi ik mijn shadje zo ver mogelijk weg. Mijn Sandy Andy...

Terwijl ik hem naar een diepte van 22meter laat afzinken, drink ik even van een colaatje. Bodem bereikt en direct opnieuw contact maken en hem stroomafwaarts sturen. Eenmaal helemaal uitgedreven, begin je deze shad dan langzaam binnen te vissen. Slag om slag op de molen... Telkens weer. Wachtend op een aanbeet.

En dan plots, nietsvermoedend, als een duivel uit een doosje, is daar dat magisch moment... Een klap op de hengel. De slip giert als een oude koffiemolen en voor je goed en wel beseft wat er gebeurt, is er al een meter of twintig lijn van je spoel. Zou het ??? Zou het echt ??? Zou het hier gaan om de langverwachte aanbeet van een heilbot ? En ja hoor, daar vertrekt ie voor de 2e maal... De lijn giert van de molen, zoals de adrenaline door mijn keel. Mr Halibut laat van zich horen. Deze vis ga ik vangen ! Geen twijfel mogelijk...

Stilaan begin ik aan mijn dril. Spanning houden is de boodschap. Het weerwerk is geheel anders dan bij een gul of koolvis. En ja hoor... Na enkele minuutjes verschijnt daar een heilbot aan de oppervlakte. Nog een laatste run en zodra die gekenterd wordt, is de heilbot klaar om geschept te worden.

Na voorzichtig onthaken en de nodige foto's wordt deze vis met de meeste zorg terug vrij gelaten. Niettegenstaande hij er zéér lekker uitziet, krijg ik het niet over mijn hart hem van het leven te beroven. Hij is zo lief meneer. En vooral... Hij heeft mij zonet een magisch moment gegund...

Yesss ! Mr halibut is mine ! Hiervoor hebben we 3.000km gereden. Ook al gaat het hier om een kleine heilbot (een baby van pakweg een 3kg), toch ben ik er tevreden mee... En wat een kracht heeft dit beestje !

Zo, de visserij zit erop... nog een leuke avond en morgen vangen we de terugreis aan.

Dag 11 – Inpakken en wegwezen

Zoals bij elke (vis)vakantie, is dat bij deze niet anders... de dag van inpakken is aangebroken. En voor mezelf is dat steeds een grote baaldag. Je staat op en er is maar één doel, inpakken en wegwezen. We maken wel tijd voor ontbijt, maar direct is er de tijdsdruk want tegen 10u moeten we het huisje verlaten. Ik wil ook even de andere huisjes bezoeken, want zij moeten gedwongen nog een dag extra blijven. Jaja, corona heeft daar voor gezorgd. Al is het ook in de andere huisjes alle hens aan dek, want ze moeten zich allemaal huisvesten in 2 huisjes. Dus er moet één en ander ingepakt en verhuisd worden. De camionette moet geladen worden... beddengoed moet verhuisd worden, enz... Zo wordt ook de inhoud van alle koel- en proviandkasten op een hoop gegooid. Kwestie van met de hele hoop nog een dag extra te overleven hé...

Al snel komen de blijvers tot de conclusie dat ze nog een week kunnen blijven, wat proviand betreft. Maar... oei oei, het bier is bijna op ! Dus al vlug worden Lennart en Johan naar het lokale warenhuis gestuurd om nog wat biertjes te gaan halen.

Intussentijd loopt Ronny, onze fotograaf van dienst de benen vanonder zijn lijf om de ideale lokatie te vinden voor een groepsfoto. De eerste twee momenten dat hij had gepland vielen letterlijk in het water. Maar uiteindelijk konden we dan toch de nodige groepsfoto's nemen. En daarbij werd ook aan de nodige marketing gedacht.

Rond 15u was dan het moment aangebroken om afscheid te nemen, zowel van een prachtlokatie, alsook van de 17 achterblijvers. Tijd dus voor Tim, Marc en mezelf om onze terugreis aan te vangen, goed voor 3,5 dagen in camionette en ferry... Vandaag stond er slechts een ritje van 60km op de planning. Kleine klip om te omzeilen... Tegen 17u reden we de haven van Lekness binnen. Om 19u konden we de ferry oprijden en deze zou ons naar Bodo varen, met een enkele tussenstop op een lokaal eilandje...

Dag 12 – Kilometers malen

Gezien het feit dat we gisteren de avond-ferry moesten nemen van Lekness naar Bodo, maakte dat we pas na middernacht aankwamen in Bodo. Normaal zou je dan zeggen we nemen een hotelletje en gaan slapen. Maar in ons geval hadden we maar just 60km op de teller staan. Dus nog meer dan 2.500 km te gaan. We besloten daarom gezamenlijk om tijdens de nacht door te rijden en tegen de middag een hotel te zoeken in Trondheim. Al waar we dan nog een dineeke zouden doen om nadien nog van een pintje te genieten.

Zo gezegd, zo gedaan...

Gedurende een lange rit werden er kilometres gemaald. Wel maar tegen een gemiddelde van 60 à 70km per uur. Maar we schoten op... Tegen een uur of één in de namiddag arriveerden we dan in Trondheim.

De zoektocht naar een hotel was niet zo moeilijk, eenmaal in het citycenter viel ons oog op een Irish Pub, waarboven een hotel gevestigd was. Marc liet weten dat hij al jaren droomt om eens boven een Irish Pub te slapen, dus de keuze was direct gemaakt. Inchecken in het hotel was twee keer niks. Maar om nadien de camionette te parkeren, in de parking die aan de achterkant van het hotel was gelegen... Dat heeft wel een uur geduurd en kan ons wel enkele boetes hebben opgeleverd. Wat een doolhof !

Na ons koffertje op de kamer te hebben gezet, was het de hoogste tijd om ne goeie "Guinness" te gaan drinken. En na ons vochtpeil wat te hebben opgekrikt gingen we op zoek naar een leuk restaurantje. We moesten immers zien dat het culinaire niveau van de voorbije week niet naar beneden ging, toch ?

En om de dag af te sluiten, nog een afzakkertje in de pub, alvorens we onszelf gingen wegsteken in ons bedje.

Tegen negenen sliepen we als een roos...

Dag 13 – Avondje op de ferry

Nog voor 5u stonden we aan de receptie van het hotel. Lunchpakket stond klaar... even afrekenen en dan koers naar de camionette. Met de hulp van enkele parkeerwachters, loodsten we onszelf doorheen de parking naar de uitgang. Geen sinecure, want op de meeste plaatsen was de parking slechts 2,20m hoog, terwijl de camionette 2,42m hoogte had. Maar den Tim laveerde schoon tussen buizen, elektrische leidingen en camera's naar de uitgang. First mission accomplished ! Nadien was het zaak om de resterende 800km af te leggen en voor 17u30 de ferry te halen in Göteborg.

De terugrit doorheen de Noorse Bergen, doorheen een enorm uitgestrekt natuurgebied, waarbij we zeker 300km langsheen een uitgestrekte rivier reden, was ronduit prachtig. Om precies 17u30 reden we dan de ferry haven in. Second mission accomplished !

Buiten nog wat "kweddelen" met nen omhooggevallen Zweed, zo ene van een jaar of 65, met ne gouden tand, een jeansbroekske en een sweatherke, die dacht dat de evenaar door zijn gat loopt, was ook deze dag naar believen verlopen. Zodra de ferry dan om 19u ontscheepte en de haven verliet, ging ook de taxfree shop open. En zodra we daar dan voor Tim de nodige kratjes Carlsberg konden kopen, was ook mission 3 accomplished !

Als we nu op de ferry nog een stevige maaltijd achter de kiezen konden steken, dan kon er ons niet veel meer gebeuren... En naar dagelijkse gewoonte werd ook deze avond afgesloten met een drankje in de bar. Oh ja, en die Zweed zijn gouden tand, die hangt nu aan een kettinkje rond mijnen nek. 'T moeten niet altijd haaietanden zijn hé...

Dag 14 – Aankomst in schoonheid

7u30, voor de laatste keer opstaan, doucheke en even luchtje scheppen aan dek. Nadien stevig ontbijt en dat zou nodig zijn, zou achteraf blijken. Zodra we in Kiel van de ferry reden, denk je maar aan één ding. Zo spoedig mogelijk de thuisbasis bereiken. Zoals het paard dat zijn stal heeft geroken hé...

De eerste kilometers gingen vlotjes, maar zodra we Hamburg naderden, begonnen de wegenwerken zich aan elkaar te rijgen. In Hamburg zelf verloren we liefst dik 3 uur omwille van een afgesloten tunnel. We moesten doorheen de hele binnenstad en die zat helemaal vol. Al een geluk hadden we tijdig de tank gevuld. Eens doorheen Hamburg, gaf de GPS aan om over Hannover naar huis te rijden, maar koppig als we zijn, kozen wij de kortste weg, nl via Bremen. Ook dat zou ons nog zuur opbreken en de nodige vertraging opleveren.

Tegen de middag hebben we onszelf dan toch getrakteerd op een lekkere schnitzel mit Kartoffelen und gemüse. Dat maakte al een heel stuk van onze lijdensweg goed. Daar waar we op de heenreis slechts een kleine 6 uur nodig hadden om de 560km af te leggen, was dit nu tijdens de terugreis al gauw een dikke 10 uur. Maar klagen doen we niet... tegen iets over acht zaterdagavond reden we de parking van ons lokaal op. Hier werden we verwelkomd door een heel team van vissers, partners, en ook onze erevoorzitter en sportbestuurder waren van de partij ! Er stond zelfs ne wit-zwarte viervoeter op mij te wachten !

Bezieler Frans had enkele pintjes mee en huisgenoot Johan had zelfs een Duvelke mee gebracht. Hoe goed is dat wel niet ??? Geloof me, na 10u rijden heeft dat gesmaakt hoor !

Tenslotte reden we dan nog de laatste kilometers tot bij Marc en mij thuis. Nog een laatste slaapmutske bij Marc en deze vakantie behoort ook alweer tot het verleden. Aan alles komt een eind, enkel een worst heeft er twee... Een eind, gekomen aan een reis, waarvan we jaren hebben gedroomd en werkelijk werd gemaakt door Frans, bijgestaan door de deskundigheid van Raffie en Linda. Deze reis mogelijk maken in tijde van Corona was geen sinecure, maar ze zijn met onderscheiding geslaagd ! Dikke merci aan Cordes Travel en aan Frans !

Het was een lange rit, maar bijna 4 dagen in de camionette heeft er toe bijgedragen dat we al direct nieuwe plannen hebben gemaakt voor een volgende reis. De bestemming ligt vast, het concept heeft vorm gekregen, dus is't nu nog kwestie van een datum prikken (Cordes Travel here we come again !). Zo kunnen we dit verslag afsluiten met de woorden van een erkend voetballer : "elk nadeel heb zo zen voordeel" ...